

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: ecclesia.protocol@gmail.com

Πρωτ. 772

Αριθ.

Διεκπ. 576

Αθήνησι τῇ 11ῃ Μαρτίου 2024

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 3087

Πρός
τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Στήν καρδιά τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἐθεώρησαν καλό οἱ Ἅγιοι Πατέρες νά ὑψώσουν κάτω ἀπό τούς τρούλλους τῶν πανσέπτων Ναῶν γιά προσκύνηση τό «τρόπαιο κατά τοῦ θανάτου», τό «ζωομύριστο ξύλο» τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας. Ἐπέλεξαν τό σημεῖο, τό σύμβολο καί συμβόλαιο τῆς ἀγάπης, τῆς ζωῆς καί τῆς καταλλαγῆς, δηλαδή τῆς συμφιλίωσεως μέ τόν Θεό, γιά στήριγμα καί παραμυθία ὅσων γύρεψαν ἐλεύθερα νά πορευτοῦν στό στάδιο τῶν ἀρετῶν γιά ν' ἀπολαύσουν ὡς μέλι γλυκύτατο τίς ἄπειρες δωρεές πού ξεπηδοῦν ἀπ' τή Σταυρωμένη Θεαγάπη.

Ὁ ζωοποιός Σταυρός προβάλλεται σάν ἡ μοναδική ἀπάντηση στήν προαιώνια ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου γιά ζωή καί ἀθανασία· σάν τό ἀκένωτο ἀγιοπότηρο τῆς ἐλευθερίας, πού ὁ Θεός ἔστησε ἀνάμεσά μας καί "ἐπλήρωσε" μέ τό μακάριο αἷμα Του. Ἐκεῖνος «πέθανε, γιά νά ζήσουμε ἐμεῖς», κατά τόν Θεολόγο Γρηγόριο, καί γύρεψε ἀπό ἡμᾶς ἀπλά, ἀλλά μέ ὑπακοή

στό ἅγιο θέλημά Του, νά γευόμαστε ἐκούσια τή χαρά τῆς ἐλευθερίας, κι ἄς πληγώνεται Ἐκεῖνος ὡς Θεός κι ἄς κρατάει παντοτινά τά ἄχραντα χέρια Του ἀπλωμένα στόν Σταυρό καί ἄς ἔχει τήν πλευρά τρυπημένη γιά ν' ἀναβλύσει τό νερό τοῦ Βαπτίσματος καί τό αἷμα τῆς Εὐχαριστίας, ἡ κοινωνία δηλαδή καί ἡ ὑπόσταση τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας.

Ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ πίστη τοῦ Σταυροῦ: προσκυνοῦμε τό “φυτό τῆς Ἀναστάσεως”, τό “ξύλο τῆς αἰώνιας ζωῆς” σάν δυνατότητα μετοχῆς μας στήν ἀναστημένη φύση τοῦ Θεανθρώπου· χαιρετίζουμε τόν κρουνοῦ τῆς ζωῆς πού ξεπετάχτηκε ἀπ' τόν Τάφο Του, σάν ἀπό νυφιάτικη παστάδα ἀνακαινισμένη. Γί' αὐτό τό ἀκαταμάχητο τεῖχος καί ἅγιο ὄπλο τῶν ὀρθοδόξων, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος θά πει: «Ὁ Σταυρός εἶναι πού στάθηκε μέσα στήν οἰκουμένη, πού φυτεύτηκε στόν τόπο τοῦ Κρανίου κι ἀμέσως βλάστησε τό κλῆμα τῆς ζωῆς». Κι ἡ Ἐκκλησία στόν Σταυρωθέντα Κύριό της θά ψάλει τή Μεγάλη Πέμπτη: «Σταυρώθηκες γιά χάρη μου, γιά νά μοῦ προσφέρεις τήν ἄφεση· κεντήθηκες στήν πλευρά Σου γιά ν' ἀναβλύσεις γιά μένα τούς κρουνοὺς τῆς ζωῆς· στά καρφιά καρφώθηκες, ὥστε βλέποντας τό μέγεθος τῶν παθημάτων Σου νά μπορῶ νά κράζω σέ Σένα, ζωοδότα Χριστέ, βεβαιώνοντας τό ὕψος τῆς δυνάμεώς Σου: δοξασμένος νά ἔναι ὁ Σταυρός Σου Σωτήρα μου καί τό Πάθος Σου» (Ἀκολουθία τῶν Παθῶν, Μακαρισμοί).

Τοῦτο τό Τίμιο Ξύλο, ὅμως, πού σήμερα προβάλλεται σέ προσκύνηση καί στηριγμό “πάσης πνοῆς”, κάποια χέρια τρεμάμενα τό κρατοῦν. Κάποια χέρια τό θυμιάζουν, τό χαιρετοῦν, εὐλογοῦν μέ Αὐτό τόν Λαό τοῦ Θεοῦ καί σφραγίζουν τά Τίμια Δῶρα! Τά χέρια τοῦ Κληρικοῦ! Τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ Πρεσβυτέρου, τοῦ Διακόνου. Γί' αὐτό σοφά ἡ Ἐκκλησία μας τήν ἡμέρα τῆς μεγάλης, τῆς σημερινῆς, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τήν ἀφιερώνει στίς ἱερατικές κλήσεις.

Ἄραγε τί σημαίνει «ἡμέρα ἱερατικῶν κλήσεων»; Σημαίνει γιά τά ὀρθόδοξα δεδομένα τήν πρόσκληση νά ἐνδυθοῦν, νά ἐνδυθοῦμε καλύτερα, ὅσοι τό ἐπιθυμοῦμε, ὅσοι κληθοῦμε κι ἔχουμε τή λαχτάρα γι' αὐτό νά φορέσουμε ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ! Νά ντυθοῦν τό τίμιο ράσο τά παι-

διά μας πού τό ἐπιθυμοῦν, νά περιβληθοῦν τόν αἱμάτινο μανδύα τοῦ τρίβωνος τῆς Ἱερωσύνης. Τό αἱματοβαμμένο ἅγιο ράσο!

Μέ τόν Σταυρό Του τόν πάνσεπτο στό χέρι στέκει τούτη τή λαμπρή ἡμέρα, μά καί κάθε ἡμέρα καί ὥρα, ὁ Κύριος μπροστά ἀπ' τὰ βημόθυρα κάθε ψυχῆς καί μέ Αὐτόν κρούει καί ἐλπίζει νά Τοῦ ἀνοίξει γιά νά γυρέψει νά ἐνδυθεῖ κάποιο ἄξιο παιδί Του τήν ἁγία Ἱερωσύνη· καί ἀπό τήν κατά σάρκα φύτρα του, τούς γονεῖς του, νά ἔλθουν ἀρωγοί σ' αὐτή του τήν κλήση, σ' αὐτό του τόν ἐνδόμυχο ὀλόθυμο πόθο, καί νά μή σταθοῦν ἐμπόδιο καί φραγμός στήν κλήση τοῦ Οὐρανοῦ! Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι χάρη, εἶναι ἁγιοπνευματική δωρεά, εἶναι ἁγιοτριαδικός τόκος καί μακάριο τό σπίτι πού γίνεται ΘΡΟΝΟΣ γιά νά κατασκηνώσει τόσος πλοῦτος καί ΜΗΤΡΑ γιά νά φιλοξενήσει τό μεγαλεῖο της. Ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος τό εἶπε στους Μαθητές Του: «Δέν μέ ἐξελέξατε ἐσεῖς, ἀλλά ἐγώ σᾶς ἐξέλεξα καί σᾶς ἐγκατέστησα στό ὑψηλό ἔργο σας ...» (Ἰωάν. ιε' 16). Ὁ Ἐπίσκοπος, ὅταν χειροτονεῖ τόν Διάκονο, τό καθιστᾶ σαφές λέγοντας: «... ἡ Χάρη προσφέρεται στους ἀξίους Σου Κύριε, ὄχι μέ τήν ἐπίθεση τῶν χειρῶν μας, ἀλλά μέ τήν παρουσία τοῦ πλούσιου ἐλέους Σου ...». Ἡ ἐπίθεση τῶν χειρῶν εἶναι, βεβαίως, ὅπως ἀπαραίτητη, ἀλλά γιά νά μεταδώσει τὰ χαρίσματα πού προέρχονται ἀπό τή Θεία Πηγῆ, ἀπό τήν παρουσία τοῦ μόνου Ἀρχιερέως, τοῦ Χριστοῦ μας, τήν αὐτόριζα τῆς Χάριτος!

Ὁ εὐλογημένος Λαός τοῦ Θεοῦ, βλέποντας τό ἐπιτραχήλιο πού φέρει ὁ Ἱερεὺς πάνω του, ἀναγνωρίζει ὅτι αὐτό εἶναι τό σύμβολο τῆς χάριτος τῆς Ἱερωσύνης καί κυρίως ὅτι εἰκονίζει τή Χάρη τήν “τελεστική” τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, “τήν ἄνωθεν κατερχομένη”, κατά τόν Ἅγιο Συμεών Θεσσαλονίκης. Ζεῖ καθημερινά μιάν ἀλήθεια: ὁ Κληρικός περιβάλλεται μέ πνευματική ἐξουσία, χάρη στή θερμουργό παρουσία τοῦ Παρακλήτου, πού γίνεται τό τίμιο ἄμφιό του καί μεταβάλλεται σέ ἁγιασμένο, χαριτωμένο καί καθιερωμένο πρόσωπο. Τοῦτο τό ζεῖ κυρίως ὡς πλήρωμα ὁ χειροτονούμενος. Βλέπει γύρω του τὰ πάντα νά ἀλλοιώνονται, νά παίρνουν παράξενη θωριά κι ἀνερμήνευτη ὄψη. Κυριολεκτικά ζεῖ μιά μεταμόρφωση τήν ὥρα πού ἡ Ἱερωσύνη σκηνώνει μέσα του καί τόν καθιστᾶ «σκεῦος ἐκλογῆς» (Πράξ. θ' 15), ἁγιοπότηρο ἕτοιμο νά δεχθεῖ τόν Θεῖο Μαργαρίτη. Στέ-

κει σάν μετέωρο ιερό ανάμεσα στόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, στόν οὐρανό καί τή γῆ, ἔτσι πού ἡ προσευχή του μετουσιώνεται σέ προσευχή τῆς Ἐκκλησίας, καί συνάμα ἀξιώνεται νά καλεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα «ἐπί τά προκείμενα δῶρα καί ἐπί πάντα τόν λαόν» (Εὐχή τοῦ Καθαγιασμοῦ). Αἰσιώνεται μπροστά στό ἅγιο Θυσιαστήριο νά εἶναι ἡ “ζωντανή εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ”, κατά τόν ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή, ἀφοῦ «ὁ ἱερεὺς στέκεται καί ἐκπληρώνει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ ... λέγοντας ἐκεῖνα πού ὁ Χριστός εἶπε στόν Μυστικό Δεῖπνο», καθὼς μᾶς βεβαιώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διηγεῖται γιά τόν Παυλίνο, Ἐπίσκοπο Νόλης, τόν ξακουστό γιά τήν ἀγάπη πού μοίραζε, τό ἐξῆς περιστατικό: Κάποτε, ἐπειδὴ δέν εἶχε πιά νά δώσει τίποτε, πούλησε τόν ἑαυτό του ὡς δούλο, γιά νά ἐλευθερώσει τόν γιό μιᾶς φτωχῆς χήρας πού πιάστηκε αἰχμάλωτος. Ἐμεινε, λοιπόν, ὁ Παυλίνος δούλος κι ἐργάστηκε σ’ ἓνα περιβόλι, ὥσπου ὁ κύριός του ἀνακάλυψε ποιός ἦταν καί τόν ἄφησε ἐλεύθερο!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας, ἔλαβε μορφή δούλου κι ἔγινε ὁμοιος μέ μᾶς τούς ἀνθρώπους καί φανερώθηκε σάν ἄνθρωπος, ἂν καί ἦταν συγχρόνως τέλειος Θεός. Μά δέν ἀρκέστηκε μόνο σ’ αὐτό, ἀλλά ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νά παραδώσει τόν ἑαυτό Του στόν Σταυρό γιά νά μοιράσει ζωὴ κι ἀνάσταση.

Μά καί ὁ κληρικός, στήν καθ’ ἡμᾶς Ρωμηοσύνη, δέν ἀρκέστηκε μόνο στό νά δοξολογεῖ τόν Ἁγιοτριαδικό Θεό καί νά διδάσκει τά “δικαιώματά” Του, ἀλλά ἔφθασε, ὅταν τό ἀπαίτησαν οἱ καιροί, νά διακονήσει καί τόν Λαό, γινόμενος σφάγιο ἱερό, ποτίζοντας τό ράσο του μέ δάκρυα καί αἷμα, τόσο δικά του, ὅσο καί τοῦ φιλόχριστου Λαοῦ μας! Αὐτός ὁ Λαός μᾶς θέλει ἄξιους νά “νοστιμίζουμε” τόν κόσμο, νά “φωτίζουμε” τόν κόσμο, ὅπως ὁ Κύριος μᾶς τό ζήτησε, παραλληλίζοντας τούς Μαθητές Του μέ τό «ἄλας τῆς γῆς» καί τό «φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε' 13-14)! Τί θά ἦταν αὐτός ὁ κόσμος χωρίς νοστιμιὰ καί φῶς; Σκουπίδι θά ἦταν καί σκοτάδι!

Γονεῖς εὐλογημένοι, παρακαλοῦμε ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυρωθέντος Χριστοῦ, μὴ φράζετε τὸν δρόμο στό βλαστάρι σας πού θέλει νά ἀνθίσει διακονώντας τὴν Ἀγιατράπεζα!

Καί σεῖς παλληκάρια μας, πού ἔχετε τὴν κλίση γιὰ τό ράσο, παρακαλοῦμε δεχθεῖτε τὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πού σᾶς γίνεται μέ τὴ δική μας φωνή καί διακονῆστε Ἐκεῖνον, τὴν Ἐκκλησία Του καί τὸν Λαό Του!

Καλό κι εὐλογημένο τό ὑπόλοιπο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

- † Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ
- † Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος
- † Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
- † Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος
- † Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου Θεόκλητος
- † Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς Παντελεήμων
- † Ὁ Κίτρος καί Κατερίνης Γεώργιος
- † Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων Ἀμφιλόχιος
- † Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος
- † Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Κοινοποίηση:

Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
 καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου